

Ceva rămâne într-un dincolo

Agafia

Mă iartă zi
Mă iartă noapte
Mereu am întârziat o clipă
Bezmetică risipă
Sunt mai aproape de cer acum
Cu fiecare semnătură a timpului
Într-un neunde și necând
În liniștea dintre două gânduri
Roiesc îndoielile ametește
De chemarea necuprinsului
Nu încerca să pleci
Pasăre albă
Încă nu am învățat să zbor
Sau poate am știut odată
În zbaterea sufletului
La cumpăna dintre Kuandalini
Și setea dorințelor
Înainte ca nenăscutul să îngroape născutul
Lumină strivită-n uitare
Rană pe identitatea altui eu
nimic nu este deplin
ceva rămâne într-un dincolo
Am să simt oare cum
Fibră cu fibră carnea
Încolțește verde din oasele pământului
Sub pasii celor știuți și neștiuți
Ispita lumii
Frica de moarte cum naște lacrimi
În cei rămași